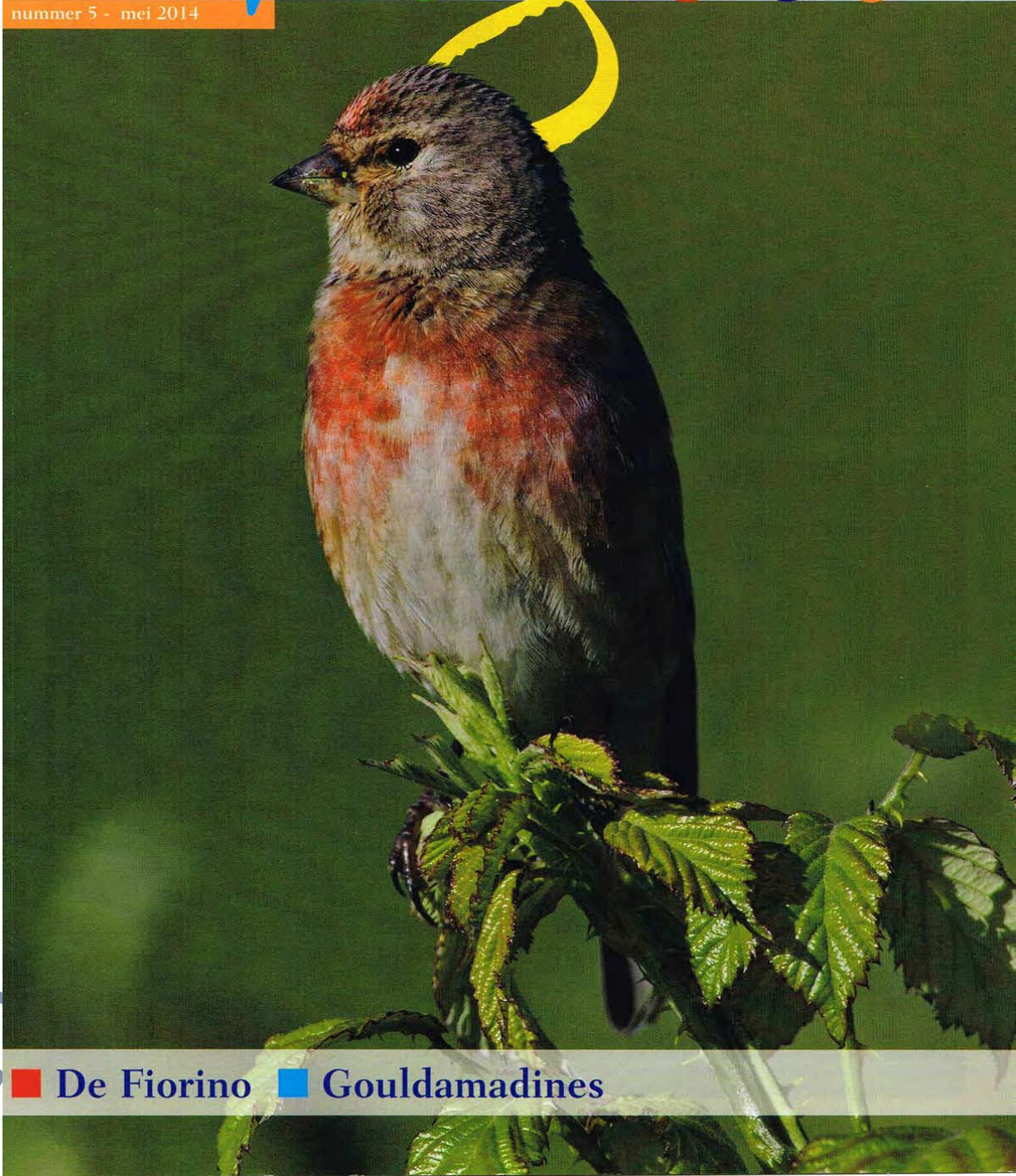

maandblad van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers

Onze Vogels

nummer 5 - mei 2014

■ De Fiorino ■ Gouldamadines

**"De Vogelwereld" A.O.B.
Het betere
Belgische vogeltijdschrift.**

Iedere maand 48 tot 64 blz formaat A4
boordevol teksten en kleurenfoto's
van de betere schrijvers en topfotografen.

Jaarlijks abonnement loopt van januari tot december.
Stort 40 euro op onze Nederlandse postrekening 0115834
met vermelding **"A.O.B. tijdschrift"**
op naam van Jean-Pierre Hertveldt,
Steenweg 47 te 9570 Lierde.
Email: jean-pierre.hertveldt@pandora.be

Aluminium volièrès

EUROKOOI

25 jaar
Volièrè
bouw

pb
Aluminium
Fabrieksweg 34
5683 PP Best

www.eurokooi.nl

- Volièrès naar uw eigen ontwerp
- Compleet of zelfbouwpakket
- Onderhoudsvrij aluminium
- Diverse kleuren op voorraad (poedercoating)

Kwaliteits
Aluminium volièrès
Tel: (0499) 374395
Fax: (0499) 375048
Email: info@eurokooi.nl
Zaterdag geopend van 9.00 tot 15.00 u. of op afspraak

ROPA **BIRD**

Verhoogt de weerstand tegen ongunstige bacteriën en schimmels op maag-darm niveau.

www.ropastore.com

**Ook leverbaar
aan winkeliers**

Geldof & Zn.
vogel & zaadhandel

Bloedluis Killer

De oplossing tegen bloedluis bij pluimvee en siervogels

Geldof Bloedluis killer is een gebruiksklare vloeistof ter bestrijding van bloedluis bij pluimvee en siervogels. Het product kan toegepast worden terwijl de dieren in het hok verblijven. Blijft werkzaam zolang het product aanwezig is.

www.vogelhandelgeldof.nl

Prof. Keesomweg 10a - 5144 NM Waalwijk - Telefoon 0416 - 34 46 41 - GSM 06 26 79 05 71 - E-mail: hugo@vogelhandelgeldof.nl
Ma gesloten - Di t/m Vr van 10.00 tot 18.00 - Za van 10.00 tot 17.00

ysel

De,

- 04** Bescherming van de Gouldamadine **07** Handopfok of pleegouders? **08** Volièrebouw **11** Column voorzitter
12 De Fiorino **15** Volière van de maand **16** Pleidooi voor de (nieuwe) agaat kanarie **19** De zwartkop **22** Loro Parque en de El Oro parkiet **24** De bleekrug zebra vink
27 Column keurmeester **29** Norwich-Arie
30 Bondsmededelingen **33** NBvV info **34** Kalenderartikel

Foto voorpagina: De Kneu: In de winter is het verenkleeft van de kneu onopvallend grijsbruin van kleur. Het mannetje heeft gekleurde veren op de borst en op het voorhoofd, maar deze zijn niet zichtbaar doordat de veren nog bruine randjes hebben. In het voorjaar slijten deze randjes, waardoor de kruin en de borst van het mannetje langzaam de kenmerkende karmijnrode kleur krijgen. Het vrouwtje lijkt op het mannetje, maar ziet er 's zomers net zo uit als in de winter. Ook tijdens de broedperiode leven de vogels vaak in kleine groepjes, doorgaans in relatief open terrein met veel struikgewas en kruiden. Een gedeelte van de populatie kneuen trekt tijdens het najaar naar het zuiden. Vogels uit Scandinavië trekken dan echter naar Nederland, zodat de kneu het hele jaar door te zien is. **Foto:** Piet de Dreu

NBvV

Uitgever: 'Onze Vogels' is het maandelijkse tijdschrift van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers. Een organisatie van vogelliefhebbers met ca. 30.000 leden. De NBvV is opgericht in 1933. De totale oplage van Onze Vogels bedraagt 32.000 exemplaren. Het tijdschrift wordt toegezonden aan leden, verspreide leden en binnen- en buitenlandse abonnees. Men wordt lid van de NBvV door zich aan te sluiten bij een van de circa 500 plaatselijke verenigingen van de bond. Ook bestaat de mogelijkheid om verspreid lid te worden: iemand die principieel geen lid wenst te worden van een afdeling/vereniging kan verspreid lid worden van de NBvV. Een verspreid lidmaatschap kost € 36,- per jaar (bij automatische incasso - anders zijn € 2,50 extra administratiekosten verschuldigd).
Abonnementenprijzen: Nederland € 26,- (bij automatische incasso - anders zijn € 2,50 extra administratiekosten verschuldigd). België € 28,-,

priority Europa € 61,-. Landen buiten Europa € 91,-. Verspreid lid buitenland: bovenvermelde bedragen met € 10,00 verhogen. Het abonnementsjaar loopt van 1 januari t/m 31 december.
Adres: NBvV, Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom tel. 0164-235007, e-mail: info@nbvv.nl, website: www.nbvv.nl
 Bankrekeningen: ABN AMRO bank, IBAN: NL55ABNA0468959262 (BIC: ABNANL2A) - ING bank: IBAN: NL96INGB0001148324 (BIC: INGBNL2A) t.n.v. Ned. Bond van Vogelliefhebbers.
 De NBvV staat ingeschreven in het verenigingsregister van de Kamer van Koophandel en Fabrieken te Breda onder nummer 40280824.
Redactie: Pieter van den Hooven (tropen), Jan de Bruine (eindredactie en zangkanaries), Henk van der Wal (postuurkanaries), Theo van Kollenburg (kleurkanaries), Piet Onderdelinden (eindredactie en kromsnavels), John van der Jagt (Europese cultuurvogels), Hans van der Stroom (redactiecoördinatie en jeugd).
Tekstcorrectie: Ton Koek, Loek Bertina
Redactieadres: Bondsbureau NBvV t.a.v. redactie Onze Vogels, Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom. Tel. 0164-235007 e-mail: hansvanderstroom@nbvv.nl
Zakelijke advertenties: Tarieven en deadlines voor

zakelijke advertenties zijn te verkrijgen bij René van Loon, via het bondsbureau te Bergen op Zoom.
Verantwoordelijkheid: De Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers is niet verantwoordelijk voor de gepubliceerde advertenties en kent geen verplichting tot het opnemen van advertenties. De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publicatie neemt de NBvV geen enkele verantwoordelijkheid op zich.
 Overname van artikelen, illustraties, foto's of gedeelten daarvan is zonder schriftelijke toestemming niet toegestaan.
Vormgeving: Aad Koeleman, X-media Solutions, Doetinchem
Druk: Senefelder Misset B.V., Doetinchem
 Het volgende nummer wordt ter post bezorgd in de tweede volle week van de volgende maand.
Befindiging lidmaatschap: Afdelingsleden kunnen, indien gewenst, hun lidmaatschap beëindigen middels opzegging bij de vereniging waar zij lid zijn. Dit kan per kwartaal.
 Verspreide leden kunnen hun jaarlidmaatschap telkenmale per 31 december opzeggen via het Bondsbureau.

colofon

Australië, New South Wales; de hele regio wordt geteisterd door bosbranden, de ergsten sinds jaren. Maar juist als ik na een treinreis van twee uur vanuit Sydney aankom in het stadje halverwege richting Newcastle breekt er een enorme stortbui los. Noch Mike, noch ik zijn hier op gekleed, eerder op de dag was het nog 35 graden. We spoeden ons richting zijn auto, waarmee hij me is komen ophalen en proberen droog te blijven.

Research

Mike Fidler is de oprichter van het (STGF) Save the Gouldian Fund (Facebook pagina: save the gouldian fund of savethegouldian.net). Deze organisatie heeft tot doel de laatst overgebleven in het wild levende Gouldamadines voor uitsterven te behoeden. Daartoe financiert het onder andere twee researchcentra. Een voor de studie van in het wild levende Gouldamadines in de Kimberly regio in West-Australië, waar de Goulds van nature hun habitat hebben en een voor de studie van Goulds in gevangen-

schap. Middels dit onderzoek probeert het STGF de oorzaken van de afname van het aantal Goulds te achterhalen, om zo maatregelen te kunnen treffen die de wilde Goulds kunnen helpen. De laatste jaren is de populatie in het wild gestabiliseerd op ongeveer 2500 exemplaren, terwijl in het verleden de Goulds met honderdduizenden tegelijk werden waargenomen. De voornaamste reden dat de Gouldamadines in zo een schrikbarend tempo verdwijnen, is uiteraard de mens. Doordat in het leefgebied van de Gouldamadines, Noord-west-Australië, steeds meer

menselijke activiteit plaatsvindt, met name in de vorm van veeteelt en mijnbouw, kunnen de Gouldamadines zich maar moeilijk handhaven. Vreemd genoeg heeft bijvoorbeeld de Spitsstaartamadine daar veel minder last van.

Experiment

In het onderzoekscentrum is onderzoek gedaan naar de concurrentie tussen Spitsstaartamadines en Gouldamadines. Men had opgemerkt dat er in het wild blijkbaar veel concurrentie tussen de twee soorten was met betrekking tot

De /

osel

algemeen

tekst: JOS LEMMENS
foto's: MIKE FIDLER

De Vogel

Gouldiamadine deel 1

nestholtes. Een experiment werd opgezet met 50 paren Gouldiamadines en 50 paren Spitsstaarten. Telkens werd een koppel van beide soorten in een broedkooi gezet, met een schot in het midden en voor elk paar een nestkastje. Door middel van diët- en lichtmanipulatie werden beide koppels tegelijk in broedconditie gebracht. Net voordat de koppels eieren zouden leggen, werden het schot en een van de nestkastjes verwijderd. In de daaropvolgende strijd om nestgelegenheid delfden de Gouldiamadines iedere keer het onderspit.

Boomholtes

Nu is dit natuurlijk niet de voornaamste reden van de achteruitgang van de Goulds, maar het speelt wel een rol. De Gouldiamadine is namelijk een zeer kieskeurig vogeltje. Niet alleen is het dieet van de Gouldiamadine niet erg gevarieerd (ze eten in het wild vrijwel alleen bepaalde sorghum- en spinifex-

graszaden), de onderzoekers van STGF hebben ook ontdekt dat Goulds in het wild uitsluitend in holle bomen broeden waarbij de holte hele specifieke afmetingen heeft. Gouldiamadines prefereren bomen met hele diepe, donkere holtes. En juist die bomen zijn er bijna niet meer. Bij deze specifieke eucalyptussoort kan het wel 80 tot 120 jaar duren voordat zich een voor de Goulds bruikbare holte vormt.

Daarnaast viel het de onderzoekers op dat er wel heel weinig nieuwe jonge boompjes waren in het gebied waar de Goulds nog voorkomen. Dat schijnt te komen door de vele grootschalige branden die in het noorden van Australië woeden. Het duurt ongeveer negen jaar voordat de jonge bomen wat minder gevoelig worden voor brand en juist als de holtes gevormd worden, neemt die gevoeligheid weer toe. De branden worden helaas vaak aangestoken door veeboeren die zo hun grasland managen.

Nestkasten

Nu begreep men ook waarom er in het wild zoveel concurrentie was tussen de Goulds en de Spitsstaartamadines; er waren gewoon te weinig voor de Goulds geschikte nestgelegenheden. Dit was dus de crux van het probleem! Door in een testgebied nestkasten op te hangen, gemaakt van een holle tak en een houten kastje, wisten de onderzoekers vervolgens een ware bevolkingsexplosie teweeg te brengen. Waar voorheen slechts 40% van de volwassen Goulds jongen voortbracht, was dat nu wel 90%. De populatie in het onderzoeksgebied groeide met bijna 400%. Het is daarna zelfs gelukt om zo populaties wilde Gouldiamadines enigszins op te bouwen in enkele gebieden waar ze eerder verdwenen waren. Dat lukt natuurlijk niet zomaar overal, veel gebieden zijn door menselijk toedoen zodanig veranderd, dat van de oorspronkelijke habitat weinig meer over is. >

De /

› De holle takken worden voornamelijk verkregen vanuit de werkzaamheden aan het Ord River-irrigatieproject in de buurt. Dit grootschalige project had de hulp ingeroepen van STGF om onderzoek te verrichten naar hoe zij natuurbeschermingsprojecten konden opnemen in hun werkzaamheden. Ook een aantal mijnbouwprojecten hebben al de hulp van het onderzoeksteam ingeroepen. Er zijn echter nog veel meer nestkasten noodzakelijk. Via de Facebookpagina van STGF is het dan ook mogelijk om een nestkast te sponsoren.

Roofvogels

Een ander punt waar de vogels last van hebben, is dat ze bovenaan het menu staan van veel roofdieren. Iedere liefhebber zal weleens gemerkt hebben dat Gouldamadines stokstijf op hun stok blijven zitten als ze schrikken. Dat is ook hun strategie in het wild. Op de rug gezien lijken ze dan namelijk precies op een eucalyptusblad. Het schijnt dat ze dan ondanks hun felle kleuren zelfs van voren, vanwege de schaduwwerking, moeilijk zijn waar te nemen. Helemaal succesvol is dit echter niet want er wordt volop op ze gejaagd. De onderzoekers van de universiteit hebben tests gedaan met in gevangen-

schap gestorven vogels. Deze exemplaren werden met behulp van ijzerdraad rechttop in een boom gezet. Voordat de onderzoeker weer de boom uitgeklimmen was, was de vogel al vaak door een roofvogel geslagen.

Herintroductie van levende exemplaren is door andere onderzoekers ook al geprobeerd. Deze in gevangenschap opgegroeide exemplaren waren echter alle angst en voorzorgsmaatregelen om roofdieren te vermijden verleerd en hen was dan ook hetzelfde lot beschoren als hun dode verwanten.

Onderzoekscentrum

Terwijl we naar Mike's huis rijden lijkt het alsof de bui langs zijn huis voorbij zal trekken, daar is hij niet blij mee vanwege de bosbrand die aan de andere kant van de heuvel gaande is. Mike's huis ligt op ongeveer een halfuur afstand van het station, midden in de Australische bush. Het perceel is behoorlijk groot, met een tegen een helling gelegen huis, een grasveld met een grote natuurlijke vijver en veel bos. Vanwege de bosbranden heeft hij een stuk bos dicht bij het huis moeten kappen.

Op zijn terrein zijn veel vogels te vinden, in de gauwigheid zie ik een groep Australische Kuifduiven

en Goulds Zebra-duiven. Een Koningsparkiet vliegt langs maar de Pennantrosella's, die er een nest hebben, zijn helaas even niet thuis. Maar het gaat mij natuurlijk voornamelijk om de Gouldamadines. Die zijn daar ook in grote hoeveelheden te vinden, in gevangenschap weliswaar, want het onderzoekscentrum bevindt zich nog op Mike's terrein. Mike is net met een grote verbouwing bezig, het onderzoekscentrum gaat verhuizen naar Canberra, de hoofdstad van Australië, omdat de leidende onderzoekster, Dr. Sarah Pryke, verhuist van de Macquarie University in Sydney naar de Australian National University in Canberra.

Bijzondere wetenswaardigheden

In het volgende deel van dit artikel zal ik ingaan op een aantal bijzondere wetenswaardigheden die de onderzoekers in het researchcentrum en in de Kimberley in het wild ontdekt hebben tijdens hun onderzoek.

Ik wil echter niet nalaten om de lezer nu al persoonlijk op te roepen om het werk van het Save the Gouldian Fund te ondersteunen door een lidmaatschap of door direct een nestkast voor de Gouldamadines te sponsoren. Ze doen goed werk en het heeft echt effect. <

Zo kan het ook

Wat ik bedoel hiermee is dat de kweek van vogels niet alleen met handpofok slaagt maar ook met pleegouders, wat mijn inziens de juiste weg is daar ik handpofok niet waardeer.

Pleegouders hebben mijn voorkeur, wat volgens mij ook beter is voor de vogels en dit komt onze hobby zeker ten goede. Ik zie tegenwoordig maar al te veel handpofok van de een naar de ander verhuizen, deze vogels worden erg snel van de hand gedaan en zijn soms erg gestrest, iets dat zo'n vogel beslist niet verdient.

Ik heb jaren geleden drie Rosékaketoe's uit laten broeden door Afrikaanse Halsbanden wat prima gelukt is en ik kweek nog steeds met een van die vogels. Onlangs werd ik gebeld door een vogelkennis; of ik nog plaats had voor twee pas uitgekomen Nieuw Guinea Edelpapegaaien, daar de ouders niet voerden. Hij wilde hij het risico niet nemen en wilde het anders proberen, vandaar dat hij mij belde. Ik had nog een goed kweekkoppel Surinaamse Geelvoorhoofden op eieren, we zijn tot overeenstemming gekomen en dezelfde avond heb ik die twee jonge edels bij de amazones gelegd. Ik heb ze met rust gelaten tot er geringd moest worden omdat de pop steeds maar in het blok bleef.

Na ongeveer veertien dagen zag ik tot mijn verbazing twee grote jonge edels die geringd moesten worden,

van de eieren is niks terecht gekomen. Ik heb de vogels met rust gelaten en niet meer gezien tot acht weken later. Toen werd ik te nieuwsgierig en met moeite ben ik erbij gekomen daar de pleegouders zeer kwaad waren. De vogels zagen er goed uit, dus het blok weer dicht en wegwezen. Ik moest nog tot negen en een halve week wachten voor de vogels tevoorschijn kwamen. Het waren twee mannen die iets geplukt waren op de rug, maar verder gezond. Nu zitten ze bij de pleegouders op stok alsof het zo hoort. Ik heb snel wat wilgentakken opgehangen, zodat het plukken ook over is.

Zo zie je maar weer dat er ook nog andere mogelijkheden zijn dan een broedmachine inschakelen voor vogels die niet broeden. Want geloof me, met handpofok alleen zijn we op den duur niet gebaat. Ik weet dat ik misschien enkele kwekers niet naar hun wensen bedien maar we zijn nog steeds bezig met een vogelhobby, dat is mijn mening. Een ieder is vrij om te doen wat hij wil, maar denk ook eens aan de vogel die men grootbrengt.

Ik wens jullie veel succes met onze hobby. <

Volière bouwen

deel 1

Als u eenmaal een besmetting met het vogelvirus hebt opgelopen, dan zult u merken dat de belangstelling voor vogels groeit. Eens zal dan het moment komen dat je zelf vogels wilt gaan houden en dan breekt ook de tijd aan dat de handen uit de mouwen gestoken moeten worden. Er zal dan namelijk een volière gebouwd moeten worden.

Met regelmaat krijgen wij vragen over het zelf bouwen van een volière of aspecten daarvan. Om aan de informatiebehoefte van beginnende en gevorderde liefhebbers tegemoet te komen beschrijft Ton Koenen in een 6-tal afleveringen het gehele bouwproces, dat uiteindelijk tot een fraaie volière zal leiden. Deze maand de voorbereidingen.

Voor sommigen zal dit niet opgaan omdat die een ruimte over hebben en daar een aantal kooien of volières plaatsen. Maar de meeste vogelliefhebbers zullen zelf voor een onderkomen moeten zorgen, al dan niet geholpen door een vriend of kennis omdat de bouwkundige kennis bij de liefhebber wat ontbreekt. In dit artikel wordt beschreven hoe een volière gebouwd kan worden. Hierbij is niet gekeken vanuit de kennis en kunde van een beroepsmetselaar en timmerman, maar vanuit het oogpunt van een doe-het-zelver. De een wat handiger dan de ander, maar als u in staat bent om uw handen te gebruiken dan is het mogelijk om deze volière te bouwen.

Hoe gaan we beginnen

Het is van belang dat we niet lukraak gaan beginnen met de bouw van een volière. Dit geeft alleen maar narigheid achteraf en dat is juist niet de bedoeling. Allereerst is het van belang dat u weet met wat voor vogels u de hobby wilt starten. Dit is omdat met de bouw daar terdege rekening mee gehouden moet worden. Want voor de kweek van kleurkanaries kan een schuurtje met wat vluchten en wat broedkooien al uitkomst bieden. Gaat u parkieten of tropische vogels houden dan dient er een heel ander bouwwerk gemaakt te worden. Vandaar dat u goed moet weten wat voor vogels uw voorkeur hebben.

Daarnaast is het van belang wat voor

ruimte er binnen de woning beschikbaar is als je daar iets wilt bouwen of wat voor ruimte van de tuin benut kan worden voor de bouw van een volière. Daarnaast is de financiële draagkracht van de liefhebber zeker ook van belang, want duidelijk zal zijn dat hoe groter de volière wordt des te hoger de kosten

zullen worden. Van belang is dat je iets maakt naar je eigen draagkracht en dat je jezelf niet gek laat maken door allerlei verhalen van liefhebbers die niet op een euro hoeven te kijken.

Voor dit artikel gaan we er vanuit dat we gaan bouwen in de tuin en dat we een volière willen maken voor tropi-

De /

osel

sche vogels zodat iedereen kan gaan genieten van een levend schilderij in de tuin. We gaan uit van een nachthok met ruimte voor broedkooien, een binnenvlucht en ruimte voor jonge vogels en een buitenvolière.

Plaatsbepaling

Vaak zul je als liefhebber gebonden zijn aan een bepaalde plaats binnen de tuin. Hierbij is het van belang dat u rekening houdt met de bewegingen die er binnen de tuin zijn. Waar lopen we altijd heen, waar spelen de kinderen altijd, of waar gooien ze altijd hun fiets neer zijn vragen die u uzelf best mag stellen voordat u tot de plaatsbepaling komt.

Bij de volièrre die we nu gaan bouwen willen we graag ook wat inkijk in de volièrre hebben, want anders hebben we nog niets aan het levende schilderij dat we gaan maken. Dit houdt dus in dat het wenselijk is dat de voorzijde naar de woning komt te staan. Natuurlijk zijn er ook nog allerlei theorieën aan te dragen waarmee wordt aangegeven welke windstreek het beste

is voor de vogels en voor de kweek daarvan. Als u daar rekening mee wilt en kunt houden dan is dat prachtig, maar vaak is men al blij voldoende ruimte gevonden te hebben in de tuin. Als u toch kunt kiezen zou het wenselijk kunnen zijn om de volièrre zodanig te plaatsen dat de morgenzon er vrij spel op heeft.

Als we zo kunnen bouwen dat de middagzon niet steeds voluit op het hok staat te bakken dan hebben we een mooi pluspunt, want door de zon kan de temperatuur met name in het binnenhok behoorlijk oplopen.

Bouwvergunning

Als we de plaats bepaald hebben gaan we na of er voor ons bouwwerk een vergunning nodig is. U kunt dit navragen bij de gemeente en bij de meeste gemeenten is dit de afdeling bouw en woningtoezicht. Bekijkt u het liever via internet dan kun u gaan naar de site van je gemeente voor de nodige informatie en deze verwijzen vaak door naar de site van het ministerie. Hier kunt u aan de hand van het invullen van een

aantal vragen te weten komen of er een vergunning noodzakelijk is.

Bent u huurder van een huis dan is het ook nog van belang om het huurcontract na te kijken of het toegestaan is om een volièrre bij de woning te bouwen en of dat kan met de beoogde materialen.

Wees hier alert op wat dit kan heel veel narigheid voorkomen.

Bespreek ook met uw bureu wat je van plan bent te gaan doen. Dit kan voor de toekomst een hoop ruzie en narigheid schelen. Als volièrrehouder mag je namelijk naar de vogels luisteren, maar als buur van een volièrrehouder moet je naar zijn vogels luisteren. Dit laatste kan best nog wel eens tot irritatie leiden en grote gevolgen hebben.

Mocht het zo zijn dat u een bouwvergunning moet aanvragen dan dient dit te gebeuren door het indienen van een bouwtekening en in veel gevallen wil men ook weten wat voor materialen er gebruikt gaan worden. Wacht vooral geduldig tot er toestemming is en de bouwvergunning is afgegeven want ook dit kan narigheid voorkomen. <

Gehu Kooien

vraag documentatie aan bij:

Gehu kooien
Transportweg 9
7442 CT Nijverdal
Telefoon 0548-616187
E-mail: gehukooien@gmail.com
Internet: www.gehu.nl

Vertegenwoordiger België
Vogelcentrum Huysmans
Turnhoutsebaan 195A
2480 Dessel
Telefoon: 0032(0)14-378140
GSM: 0032(0)475-554981

Voor al uw vogelbenodigdheden

WIM VAN DE LUSTGRAAF

www.wimvandelustgraaf.nl

Universeel verf 2 K, blijft **hagelwit** en gitzwart

hecht op oude verflagen - is slijtvast en goed reinigbaar

Tevens de volgende producten op geheel natuurlijke basis:

Forto Perfect: Een super vitaminencomplex.

Forto Anti Vampire: het probate middel tegen bloedluis.

Forto Anti Pick: De spray, die 't verenplukken doet stoppen.

Forto Brillant: De vogelshampoo met natuurlijke herbevetter.

K & K Forto - Dophoeveweg 12 - Epe

Tel.: 0578-613455 E-mail: verkoop@kk-forto.nl Internet: www.kk-forto.nl

Voliërebouw Saman voor al uw volière's, hokken en kooien.

Wij leveren uit voorraad. U kunt gaan voor zelfbouw compleet of met losse panelen als bouwpakket. Ook verzorgen wij de complete montage indien gewenst. Antraciet, groen, geanodiseerd en brute + aluminium hebben wij in het programma. Gaas in diverse maten en draaddikte, op maat geknipt na walsen. Trespas, plexiglas, polycarbonaat en sandwichpanelen om dichte kooien of nachthokken te maken.

www.volierebouwsaman.nl voor meer informatie en bel of mail ons.

HOOE BREMBERG 27A|4873 LD ETTEN-LEUR|T. 076-5013176|H. 06-51145525
INFO@VOLIEREBOUWSAMAN.NL|WWW.VOLIEREBOUWSAMAN.NL

Birdy-Finect

Hou uw vogels vrij
van bloedluis en
vogelmijt

- Onze 100% biologische formule droogt niet alleen de luizen maar ook de luizen eitjes uit om grotere besmetting te vermijden.
- Vernevel vogels en kooien één keer in 3 weken om luisvrij te blijven.
- Bij zware luizendruk adviseren we om gedurende 3 weken, wekelijks te vernevelen.
- Ideaal in combinatie met **Birdy-Health** en **Birdy-Sil Plus**.

Nu ook te koop in
verpakking van 5 l.

Vraag er naar bij de betere speciaalzaak
H Meijer (Quiko Nederland) - Tel. 0541.51.28.42
www.birdy-products.com - info@birdy-products.com

Uw vogels in perfecte conditie,
het hele jaar rond.

Een Pluim!

Nog steeds valt het me op dat naast het PVH alleen de NBvV zich druk lijkt te maken over dierenwelzijn, wetgeving en de op handen zijnde positieflijst. Met enige regelmaat wordt het hoofdbestuur bijgepraat door de commissie Wetgeving en Dierenwelzijn van de NBvV, in de persoon van Henk van der Wal en Jan de Bruine aangaande hun werkzaamheden, vorderingen en resultaten. Het is te veel om in een column te beschrijven, daarom zult u ook met ingang van heden met grote regelmaat over deze materie een artikel in ons maandblad vinden. Mijn columns zijn doorgaans met een glimlach of kwinkslag, echter deze keer mag het best wel weer eens bloedserius zijn. Ga er maar aan staan om het als hobbyist op te nemen tegen wetenschappers die het ministerie adviseren over vogels die wel of niet gehouden kunnen worden in een volière.

Direct rijst bij mij dan de vraag waar deze mensen hun kennis vandaan halen, want nergens is toch zoveel kennis voor handen als bij onze NBvV. Op welke gronden kan dan een gedegen advies uitgebracht worden aan het ministerie? En houdt men er ook rekening mee dat er binnen de NBvV vogels gekweekt worden die in vele leefgebieden al niet meer voorkomen c.q. uitgestorven zijn, of met uitsterven bedreigd worden?

Enkele weken geleden moest ik er echt even voor gaan zitten toen ik een boekwerk van bijna 100 bladzijden in mijn handen

kreeg, samengesteld door onze commissie Wetgeving en Dierenwelzijn waarin onze cultuurhistorische ornitholoog Henk van Wal een onderzoek presenteert naar de diversiteit van kooi- en volièrevogels die bij vogelliefhebbers gehouden en succesvol gekweekt worden. Een boekwerk waarin uren, dagen weken, nee maanden werk in is gaan zitten en waar in eerste aanvang al 1319 soorten worden beschreven. En dat alles onderverdeeld in orden, families en geslachten.

Ga er maar aan staan! Het boekwerk gaat over een onderzoeksperiode van 2002 tot 2014, maar verwijst ook naar het verloop van de geschiedenis tot honderden jaren voor Christus. Het exemplaar welk ik kreeg was de tweede druk en het kan haast niet anders zijn als dat we hier mogen spreken van een materie waarin wordt bewezen dat de georganiseerde vogelliefhebber door middel van zijn hobby, kennis en kunde een gigantische bijdrage levert aan het behouden, in stand houden en domesticeren van vele vogelsoorten die we anders alleen nog vanaf een foto gekend hadden. Ik weet dat het boekwerk ook zijn weg heeft gevonden naar adviesraden, wetenschappers en het ministerie.

Ook zij zullen, net als ik, verbaasd staan en er even bij gaan zitten. Om in vogeltermen te spreken: een pluim is hier zeker op zijn plaats!

Henk van Hout
bondsvoorzitter

ADVERTENTIES

Geef nieuw leven een helpende hand!

Hoge voedingswaarde
Alle benodigde voedingsstoffen, vitamines, aminozuren en mineralen in een evenwichtige samenstelling die uw babyvogel op een gezonde wijze doet opgroeien. De toevoeging van natuurlijke lactobacillen en verteringsenzymen bevorderen de vertering.

Wetenschappelijk bewezen
Al meer dan 10 jaar staan nutritionisten, dierenartsen en wetenschappers van Versele-Laga garant voor dit handop-fokvoeder. De succesverhalen bij kwekers bewijzen de effectiviteit.

Kostenefficiënt
de hoge voedingswaarde vermindert het aantal maaltijden per dag. Het gebruiksvriendelijke voeder is volledig klaar voor gebruik na toevoeging van enkel water.

Meer informatie rond NutriBird en het toepassen van handop-fok: www.versele-laga.com

www.versele-laga.com

use!

De!

Fiorino

deel 1

In het artikel over nieuwe postuurrassen is een trend geschetst dat mini en maxi-rassen bij de postuurkanaries regelmatig voorkomen. En op de Fiorino is die regel zondermeer van toepassing. Zijn grote broer is de Noord Hollandse Frisé die als een de van de eerste gefriseerde postuurrassen bekend staat. De Fiorino is er nu ruim 20 jaar en is er in zowel een gladkop als kuif variant. En zo'n kuif heeft z'n grote broer nu net weer niet.

Het mooie van de Fiorino is dat deze direct vanaf de introductie een grote aantrekkingskracht heeft. De Noord Hollandse Frise als grote broer is gewoon een forse vogel. Terecht mogen we overigens van een (Noord) Hollandse vogel spreken als we kijken wie er de laatste jaren op de WTT de medailles ophalen. Daar mogen we best trots op zijn en bewijst dat er in Brabant zeer goede vogels worden gebracht. De naam van de Fiorino doet niet bepaald Nederlands aan, maar ook daar is qua successen al menig Nederlands resultaat mee geboekt. Los van de frisering is het ook gewoon een lief vogeltje dat van grootte in de buurt komt van een wat te forse Gloster of Fife Fancy. En de Gloster en Fife zijn wereldwijd de meest gekweekte postuurrassen die we kennen.

Twee kansen

Degene die dus de eerste stappen heeft gezet om een mini Noord Hollander te ontwikkelen heeft daarmee direct in de roos geschoten. Zeker ook voor wat betreft de kweekresultaten en dat door inmenging van de Gloster. Glosters staan bekend als goede ouders en dat is eveneens van de Fiorino te zeggen. En dat zal menige postuurkweker die de overstap naar gefriseerde vogels wil maken het laatste zetje kunnen geven om de Fiorino op het hok te nemen. Omdat je zowel een kuif als gladkop variant hebt, heb je op grotere wedstrijden direct twee kansen. En dat is een vooruitzicht dat prettig in de oren klinkt. Kortom alleen maar positieve geluiden, maar dan is kennis van wat nu precies wel en niet bij de Fiorino gewenst is natuurlijk wel van belang.

We gaan dat eens uit de doeken doen en uitvoerig bespreken.

Grootte

Ondanks dat we met een gefriseerde vogel te maken hebben wordt eerst enkele andere onderdelen besproken. Zo is de grootte vastgesteld op 13 cm. en dat is duidelijk een bovengrens. Het hele karakter van de Fiorino gaat namelijk direct verloren als de vogel qua lengte in de buurt van een normale kleurkanarie komt. Liever wordt dus 12 cm. aangehouden en dat is maar net een centimeter groter dan de Gloster of Fife. We zagen bij de Mehringer dat de grootte van 13 cm. voor alle gevraagde frisering best een probleem is. Vooral het rompje moet dan goed gevuld zijn en daarmee voldoende huidoppervlak hebben om alle

osel

De /

Een gladkop Fiorino waarvan de rug en flankrulveren goed zichtbaar zijn. De rugfrisering kan zo te zien wel gelijkmatiger en kan verder doorlopen richting de staart. De flankrulveren zoals we ze aan deze kant zien zijn werkelijk zeer fraai. De flank frisering is goed breed en heeft eveneens een mooi volume. De kunst is dan aan andere kant ook zo'n flankfrisering te krijgen. We zien dat het kopje en de hals/nek keurig gladbevederd zijn. De hals/nek moet wel langer zijn waardoor het kopje meer los van het rompje komt te staan. De staart is verhoudingsgewijs best lang, dat komt van zijn grote broer de Noord Hollandse Frisé. Let ook op de vleugels die keurig op de stuit bij elkaar komen. Zou de vogel tijdens de keuring voortdurende deze voorovergebogen houding aannemen dan wordt dat zeker bestraft. Maar we zullen dat maar wijten aan de onwennigheid in de fotokooi.

frisevelden goed tot ontwikkeling te laten komen. Nu heeft de Fiorino verhoudingsgewijs iets minder frisering dan de Mehringer alleen is de uitbundigheid van de frisering op het rompje is wel vergelijkbaar. Het staartje van de Fiorino is verhoudingsgewijs best lang en telt dus ook mee bij de totale lengte. Met andere woorden, het rompje moet heel kort en gedrongen zijn wat helemaal past bij de nadruk op een miniras.

Vorm

Direct aansluitend op de vorige regel is het volume van het rompje van belang. Het is dus niet alleen een kort en gedrongen rompje wat we vragen maar vooral zo gevuld mogelijk. De schouders zijn goed breed en dat moet toch echt uit de bouw van het skelet komen. Het mag dus niet

zo zijn dat het volume alleen van de frisering komt. De frisering moet juist de slagroom op de taart zijn waarbij door een goed gevuld rompje en veel volume in de frisering nagenoeg een 'bolletje pluis' ontstaat. Misschien wat raar uitgedrukt maar voor het rompje inclusief frisering roept het dat beeld wel op. Later bespreken we de frisering in meer detail en ziet het bolletje pluis er toch wel iets anders uit maar voor de beeldvorming past dit wel redelijk. Bij de samenstelling van de kweekkoppels is het van belang de grootte en vorm bovenaan het lijstje te zetten van ideale kweekpartners. Vogels die te lang zijn of te lang tonen, te smal in de schouders waardoor de rug veelal ook te smal wordt, worden bij voorkeur niet gebruikt. U kunt daar uiteraard nog altijd Fiorino's mee kweken maar

als uw directe concurrent wel op de grootte en vorm de nadruk legt dan zult u steeds voor wat betreft het behalen van prijzen achter het net vissen. In dat opzicht is een directe relatie met de Gloster snel te maken. Ook daar winnen de goed gevulde vogels en voor de Fiorino geldt precies hetzelfde.

Kop, hals nek en gladbevederde lichaamsdelen

Omdat ik nu zo op de vorm de nadruk leg en juist heb aangegeven dat we qua rompje aan de Gloster moeten denken, moet nu toch eerst de kop hals/nek en ook de gladbevederde lichaamsdelen worden besproken. Want bij deze onderdelen komt de vermenging met de Noord Hollandse Frisé om de hoek kijken. Men heeft namelijk best een moeilijke combinatie gemaakt door

Dezelfde vogels zoals we die eerder zagen nu vanaf de andere kant en meer als vooraanzicht. Hij is al wat beter aan de fotokooi gewend geraakt want de houding is zo goed opgericht. Direct valt op dat het volume in het rompje goed is. Ik had het al over de flankfrisering en dat liefst zoveel mogelijk symmetrie aan beide kanten wordt gevraagd. We zien nu de andere kant en de flankfrisering is daar beduidend minder en dat zowel qua breedte als volume. We kunnen vanuit deze positie direct de borstfrisering goed beoordelen. Die is voldoende maar mag nog wat dichter naar elkaar toe krullen en in het midden van de borst samenkomen. Het onderlichaam is mooi gladbevederd en zo hoort het ook. We kunnen wel zien dat de hals/nek echt langer moet. Het kopje is mooi rond maar zou idealiter wel wenkbrauwen moeten laten zien. Duidelijk te zien is dat de pootjes en dijen voor dit postuurras lang zijn. Zeker als je dat vergelijkt met de veel kortere pootjes en onzichtbare dijen van de Gloster.

› uiteindelijk de kopvorm van de Gloster te vragen, maar dan wel met een duidelijke te onderscheiden en relatief lange hals/nek. Dat valt in de praktijk nog niet mee. Eerlijk gezegd ben ik nog nooit een Fiorino tegengekomen die maar in de buurt komt van een Glosterkopje. En op zich is dat frapant. Want zowel de Noord Hollandse Frise als de Gloster hebben toch beiden een forse en brede kop. Maar zodra dat samenkomt in de Fiorino degradeert dat tot een soms wel zeer iel kopje. En dan zullen we het nog maar niet hebben over de eis van wenkbrau-

wen die bij een gladkop Fiorino worden gevraagd. Geloof me een Fiorino met wenkbrauwen is een zeldzaamheid. Het overgrote deel van de gladkop Fiorino's scoort op dat punt zwaar onvoldoende. Het is dus zaak om eerst het kopvolume aan te pakken. Als om het kopvolume te verbeteren nu massaal wordt teruggegrepen op de Glosters dan mag niet worden vergeten dat de hals/nek wel voldoende lang blijft. Naast de lange hals/nek heeft de Fiorino ook op dezelfde plaatsen gladbevederde veervelden als de Noord Hollander. Dat is de gehele kop en hals/nek maar dus

ook het onderlichaam. Op die plaatsen moet iedere relatie naar bijv. de zwaar gefriseerde Mehringer uitgesloten worden. Mochten er mensen zijn die denken de Mehringer en Fiorino maar aan elkaar te koppelen dan pakt dat waarschijnlijk voor beide postuurrassen verkeert uit. Maar we zien wel vaker dat op zo'n manier men hetzij de grootte of de frisering denkt te moeten verbeteren. Nee, dan maar beter terug naar de basis en een Gloster en wat klein uitgevallen Noord Hollander aan elkaar koppelen. Als je deze jonge dan weer het daaropvolgende jaar met 'fokzuivere' Fiorino's laat koppelen geeft dat meer kans op succes.

In deel 2 zullen we de kuifvariant en de specifieke frisering van de Fiorino verder bespreken. <

Volière

van de maand

Als vogelliefhebbers willen wij niets anders dan een mooie volière, we hebben er al een paar versleten. We dachten, nu moet er maar eens een volière worden gebouwd die een poosje mee kan gaan en eindelijk is onze nieuwe volière klaar. We hebben nu een vlucht van 10 meter lang en 1,5 breed, inclusief een nachthok met 12 broedkooien.

In de broedkooien hebben we 4 koppels kanaries en een paar koppels Mexicaanse roodmussen.

De volière is beplant met mooie palmen, bamboe en met de Aechmea Primera, dat is een kokerbromelia die het in de volière heel goed doet. Van april tot november bloeit de Aechmea en de vogels eten er niet van. Het is een gezellige boel geworden, met Japanse nachtegalen, zwartkopsijsjes, Mexicaanse roodmussen en nog wat zangertjes, elegantparkieten, bourkeparkieten en nu ook spreeuwen. Al met al een prachtige combinatie waar wij en ook onze burens elke dag van genieten.

Hartelijke groeten
van Fam. Voois uit Naaldwijk. <

Pleidooi voor de (nieuwe)

Agaat kanarie

Het zal niemand ontgaan zijn dat er de laatste jaren een grote verandering is doorgevoerd in de verschijningsvorm van onze kleurkanarie met name in het melaninebezit (bestreping). Hierdoor verschenen er op onze shows vogels met een langer en breder bestrepingpatroon. Dit was nog het meest zichtbaar bij de intensiefzwarte en -bruine vogels. De reden voor deze veranderde koers was om meer op één lijn te komen met de COM-normen die werden gehanteerd in de door ons omringende landen zoals Italië en Spanje. Daar werden vogels met een maximaal melaninebezit gevraagd.

Dit werd voorheen ook in onze standaard gevraagd, maar dan in een zo smal en kort mogelijk patroon. Deze verandering ging gepaard met hevige kritiek van kwekers van deze kleurslagen en zou het einde betekenen van onze zwarte en bruine kanaries in ons landje, zo werd voorspeld.

Contrast

Maar het tegendeel bleek waar, er verschenen prachtige contrastrijke vogels op onze shows, en de aantallen van deze vogels zijn zeker niet afgenomen. Helaas werd deze eis van een wat bredere bestreping naar mijn mening niet (ver genoeg) doorgevoerd zoals in de agaatserie, met een iets bredere onderbroken bestreping. Volgens onze standaard bij de intensieve in verhouding 25/75 en wat breder bij de schimmels

en mozaïeken. Toegegeven, we zien nu nog te vaak dat bij de agaten met de wat bredere bestreping de grondkleur nog onvoldoende doorweven is met melanine, wat resulteert in een te lichte bijkleur. Mogelijk ligt de oorzaak hiervan bij eerder ingekweekte zuidelijke

Een agaat rood schimmel welke een goede geblokte bestreping bezit, de topjes van de vleugelpennen moeten meer rode lipochroomkleur tonen.

De /

osel

Een agaat geel intensief met brede geblokte rugbestreping, de totale kleur is goed donker van uiting.

ninebezit aan. Het verschijnen van deze splitvogels was te verwachten, we zagen dit in het verleden ook bij de bruinserie waar de split ino (phaeo) deze vogels zo'n mooi vloeiend geheel gaven. Maar deze verdwenen ook weer omdat het bruinbezit toch teveel gereduceerd werd. De liefhebber blijft zoeken naar perfectie en daar is niets mis mee.

Licht gemelaniseerd

Het is een gegeven dat bij de intensieve agaten met de wat bredere bestreping deze ook wat langer is. Voordeel van deze grotere aanwezigheid van melanine is dat de vereiste bestreping op de kop, rug en flanken ook goed haalbaar is. Dit alles mag echter niet resulteren in donkere hoorndelen, deze moeten volgens onze standaard licht gemelaniseerd zijn.

Geen concessies

Tevens merken we dat bij het inkweken van deze vogels in de niet klassieke kleuren we vogels verkrijgen met een duidelijker bestreppingspatroon. Dit gebeurt bij de pastel (verminderde hoeveelheid eumelanine, 2e reductiefactor) en in de opaalserie waar een verplaatsing van het eumelanine naar de onderzijde van de veer plaatsvindt. Dit hebben we namelijk ook zien gebeuren bij de zwart en bruin opalen, werkelijk prachtvogels. Mogelijk kunnen deze vogels ook een bijdrage leveren aan een duidelijkere bestreping bij de agaats jaspis geel intensieve vogels. Laat duidelijk zijn, het heeft niet mijn voorkeur dat een agaats (wit) kanariepietje van amper 13 cm die waarschijnlijk mozaïekfactorig is met een te licht onderlichaam maar met een maximale rug- en borstbestreping bij de prijswinnaars behoort. Het streven >

vogels. Dit verdient zeker nog de nodige deskundigheid van ons als kweker.

Shows

Als groot liefhebber van de agaats heb ik deze kleurslag gecombineerd met pastel, onyx, opaal en sinds kort ook met kobalt, al vele jaren in mijn bezit en ik geniet hier nog elke dag van. Dat de klassieke agaats nog een grote populariteit geniet, was afgelopen jaar weer duidelijk te zien op diverse shows, b.v. in Leuven (België) toch de grootste ingezonden groep. Ook op de bondsshow weer in ruime getale aanwezig. Helaas zagen

we hier bij het grootste deel van deze vogels nog een te smalle bestreping. Hierdoor ogen deze vogels wat vlak, daarmee bedoel ik dat er weinig contrast is tussen de bestreping en de grondkleur. Ook zag ik dat er bij de prijswinnaars vogels zaten, die hoogstwaarschijnlijk split kobalt zijn. Dit geeft wel een egale doorkleuring in het onderlichaam maar verzwakt de karakteristieke baardtekening en het geheel oogt wat matter. De agaats kobalt mist zelfs die baardtekening in zijn geheel. Dus de stelling dat het hier alleen een structuurfactor betreft, klopt niet met wat we bij de agaats kobalt zien gebeuren. Het tast hier wel degelijk het mela-

Een agaat geel intensief met goede krachtige flankbestreping en een goede lipochroomkleur welke mooi doorloopt in het onderlichaam.

› zou moeten zijn dit alles te realiseren zonder gebruikmaking van de mozaïekfactor dat resulteert in een te licht onderlichaam. We mogen ook zeker geen concessies doen aan de eis dat het melanine zo kort mogelijk aan de snavelbasis moet beginnen. Ik weet dat deze materie op dit moment wat gevoelig ligt bij diverse agaatkwekers in verband met de aangekondigde veranderingen in de COM-standaard wat betreft de agaats.

Toekomst

Toch zou ik graag zien en met mij misschien nog vele anderen dat deze wat breder en langer bestrepte agaten bij de keuring niet te snel opzij geschoven worden met de opmerking bestreping moet smaller en meer onderbroken zijn in rug en flanken. Denk hierbij nog eens terug aan hoe onze zwartgelen er vroeger uitzagen en nu, wat een wereld van verschil en misschien, heel misschien gaan we in de toekomst met onze agaats ook wel die richting op. Ik weet dat niet iedereen het met mij eens zal zijn, maar dat is juist het mooie aan onze hobby, we zijn altijd zoekende naar de voor ons perfecte vogel. Dit wilde ik met mijn verhaal verduidelijken in mijn zoektocht naar de perfecte agaats. ◀

De kweek van

de Zwartkop

De zwartkoppen en andere grasmussoorten worden in Zuid Duitsland al decennia gekweekt. De zwartkoppen die wij kweken zijn echte cultuurvogels want ze leven al veel langer dan drie generaties in het beschermde milieu bij de mensen.

De mannelijke zwartkoppen werden in de vorige eeuw gevangen en als kooivogels gehouden om hun zang. In onze woonomgeving, Oost Twente en de Duitse grensstreek, is en was de zwartkop een redelijke algemene broedvogel. Het landschap in de grensstreek was in deze periode, zestig en zeventiger jaren van de vorige eeuw zeer kleinschalig. In dit licht heuvelige landschap wisselden heidevelden, eikenhouten hakbosjes, heide, hoogveen, grasland en gerst- en tarwepercelen elkaar af. Vele zandpaden doorkruisten dit gebied. Dit was en is het biotoop voor de zwartkop.

› Het aantal broedparen van de zwartkoppen is in tegenstelling met andere insectenetters die in deze periode bij ons vrij algemeen waren zoals de nachtegaal, gekraagde roodstaart, tapuit, veldleeuwerik en paapje niet in aantal achteruit gegaan. Het lied van de zwartkop is zeer kenmerkend en de man laat zijn zang veelvuldig horen. Meerdere malen vonden wij dan ook nesten van de zwartkop. De meeste nesten vonden we in braamstruiken die groeiden langs houtwallen of in braamstruiken op sloot taluds. Ook jonge fijnspar opstanden, kerstdennen, waren geliefd als broedplaats. De gemiddelde hoogte waar de nesten gebouwd werden lag onder de meter. De jongen verlieten soms al op hun twaalfde levensdag hun nest. Vliegen was er dan nog niet bij. De jongen kropen dan door vegetatie.

Voeding

Het eivoer wordt samen opgediend met het insectpaté van Orlux. Ik meet gewoonlijk een koffielepeltje insectpaté en een koffielepeltje eivoer per vogel en per dag. Als ze er niet of niet veel van eten komt doordat omdat ze (te) veel insecten krijgen. Alleen in het broedseizoen worden er onbeperkt insecten gevoerd.

Meelwormen

Vormen het lievelingskostje van de zwartkop en vele andere insectenetters. Van na de rui in de zomer tot aan het vroege voorjaar worden mijn zwartkoppen verplicht veel insectpaté te eten. Gedurende de rustperiode wordt het

basisvoedsel aangevuld met meelwormen, niet meer dan vier per vogel per dag. Veel kwekers laten de zwartkoppen het jaar rond zoveel meelwormen eten als ze willen. Dat doe ik niet omdat bij de vogels, mijn inziens, dan vitamine en of eiwit te kort kan ontstaan. Als er jongen zijn krijgen de zwartkoppen geen meelwormen omdat hun chitine pantser, hun huid, slecht verteerbaar is voor jonge vogels en de vitamine A en D verhouding niet optimaal is.

Buffalowormen

Worden buiten het broedseizoen niet elke dag opgediend zodat de zwartkoppen verplicht worden ook insectpaté te eten en men niet elke dag aanwezig moet zijn zodat ze dan volstaan met insectpaté. In het voortplantingsseizoen krijgen ze insecten naar believen. Andere insecten zoals wasmotlarven, gedroogde kreeftjes, krekels ect. worden ook opgegeten. Door het ruime aanbod van insecten in de handel kan de kweker naar believen een eigen voedselpakket samenstellen maar moet ervoor zorgen dat hij gedurende heel de kweekperiode hetzelfde voedsel kan blijven aanbieden want het kan zijn dat de ouders bij gebrek aan voedsel dat ze gewend zijn, weigeren hun jongen verder te voeren.

Huisvesting

Zwartkoppen zijn van oorsprong solitaire vogels, die in het wild geen soortgenoot in zijn broedbiotoop, anders dan de partner, verdraagt. De beste kweekresultaten worden dan ook behaald in een eigen afzonderlijke kweekbox, anders dan bij de meeste andere soorten inheemse insectenetters is de zwartkop niet extreem territoriaal. Ze vechten niet of nauwelijks want ze voelen

De l

osel

zich veilig thuis in de volière die hun territorium uitmaakt. De kweek in hun overdekte kweekbox van 1,50 x 1,50 en 1,90 m. hoog, waarvan de bodem bestaat uit beton, dit om te voorkomen dat muizen en of ratten in mijn vluchten komen, waarop een vijftiental centimeter potgrond is aangebracht en die beplant is met kattekruid, jacobs ladder, diverse geraniumsoorten, kaasjeskruid en andere kruiden en gras omdat deze insecten aan trekken.

In de vlucht staat ook een fijnspar en of een rode bes die periodiek gesnoeid wordt. Natuurlijke beplanting is geen noodzaak maar ik vind dit persoonlijk aantrekkelijker dan kunstgroen. Wanneer de beplanting erg dicht wordt snoei ik deze behoorlijk terug. Wanneer de vogels zich constant kunnen verstoppen is mijn ervaring dat

zij schuwer worden en dat de kans op kweeksucces kleiner wordt.

Kweek

Het broedseizoen in het wild loopt van eind april tot eind augustus. In het van gras gemaakte nest worden 4-5, soms 6 eieren gelegd die na 12-13 dagen uitkomen. De jongen blijven 12 tot 15 dagen in het nest en zijn na nog eens 14 dagen zelfstandig. Meestal hebben de zwartkoppen in het wild 2 broedsels per broedseizoen. Mijn eerste ervaringen met zwartkoppen in de volière was eind vorige eeuw. Wat mij verder opviel was dat de dieren behoorlijk tam waren (handopfok ?), maar dat ze in de loop der tijd steeds schuwer werden. Op een gegeven moment werden ze zo schuw dat ze de gehele dag teruggetrokken waren in de beplanting. Ik heb persoonlijk het liefst zo tam

mogelijke vogels. Niet alleen i.v.m. de kweek, maar vooral ook omdat dat zo veel prettiger is om naar te kijken en te verzorgen. Ik heb de vogels in een kleinere, minder beplante vlucht geplaatst zodat zij zich niet de gehele dag konden verstoppen. De zwartkop maakt in mijn vluchten vaak een vrij nest, veelal in de fijnspar of rode bessen struik, ik ondersteun deze vrije nesten meestal door een kanarie touwnestje onder het nest te plaatsen. Dit touwnestje maak ik met zwart tiewraps vast aan de struik. Als nestmateriaal bied ik kortgeknipte en gedroogde halmen van gras aan en dierenhaar en kort geknipt bruin kokosvezel. Mijn vogels accepteren vaak een nestkorfje in een struik. Ze gebruiken dit als ondergrond van hun nest. De zwartkop man en pop broeden, soms zitten ze samen te broeden. Het opvoeren en het ringen van de jongen gaat veelal goed. In tegenstelling tot veel andere Europese insecteneters gooien de ouders niet de jongen na het ringen uit het nest. Een voorwaarde is wel dat om de ring een ventielslang zit.

Onbevruichte eieren

Een kanttekening bij het kweken van de zwartkop is dat bij mij het regelmatig voorkomt dat de vogels onbevruichte eieren leggen of slechts enkele eieren per broedsel produceren. Voor de rest is het één van de makkelijkste te kweken en te houden insecteneters. De zwartkopjongen komen vrijwel zonder problemen door de jeugdruï. Voor en direct na de jeugdruï en tijdens de najaarstrek zijn zij nogal eens wild in hun vlieggedrag. Hierdoor is de kans op beschadiging vlak boven de snavel in deze periode groot. Verschillende Duitse kwekers plaatsen de pop en pas uitgevlogen jongen in ruime broedkooi. De jongen blijven tot hun zevende levensweek in deze kooi. Hierna worden ze in een kleine vlucht geplaatst. Aan de achterwand van de vlucht wordt een tt kooi opgehangen waar het deurtje uit verwijderd is. De jongen gaan spelenderwijs in deze t.t. kooi en op hun eerste show zijn deze vogels veel rustiger dan vogels die niet op de wijze worden gehouden. <

Meerwaarde

De zwartkopmannen halen wanneer zij overjarig zijn makkelijk hun punten op een t.t. en zijn meerwaarde voor de show. De zwartkop is projectvogel bij de SEC sinds 2013. Het doel van het aanwijzen van projectvogels is om kwekers te stimuleren met deze soort aan de slag te gaan, zodat er voldoende exemplaren in de avicultuur aanwezig blijven.

usel

De

Bevolkingsgroei voor de bedreigde

El Oro Parkiet

osel

De

De El Oro parkiet (*Pyrrhura orcesi*) is een bedreigde diersoort die voorkomt in zuidwestelijk Ecuador (met name in de provincies Cañar, Azuay, El Oro en Loja) in een geografische spreiding van ongeveer 750 vierkante kilometer op de westelijke hellingen van de Andes.

De geschatte omvang van de populatie was afgenomen tot minder dan 1.000 individuen, hetgeen hoofdzakelijk te wijten is aan het verlies aan bos-habitat. De soort leeft in erg vochtig tropisch bos op een hoogte tussen 800 en 1.200 meter en verdraagt slechts een beperkte versnippering van de habitat.

Hulp

Sinds 2001 ondersteunt de Loro Parque Fundación activiteiten van dr. Martin Schaefer van de universiteit van Freiburg, gericht op de instandhouding van deze soort. Die activiteiten richten zich voornamelijk op het 1.550 hectare grote Buenaventura Reserve van de Ecuadoraanse NGO "Fundación Jocotoco" in de vallei met de dezelfde naam. Eerdere werkzaamheden hadden een schatting opgeleverd van een populatiegrootte van 170-180 aanwezige exemplaren in Buenaventura Reserve en de aangrenzende gebieden. Onlangs hebben we echter het nieuws ontvangen dat de laatste telling sterke aanwijzingen geeft dat er nu tussen 300-400 exemplaren zouden leven. Deze belangrijke subpopulatie zou dus wel verdubbeld kunnen zijn!

Project

In het project is o.m. opgenomen:

- onderzoek naar de voortplanting
- de plaatsing en controle van nestkasten
- herstel van de habitat
- uitbreiding van het reservaat
- milieueducatie binnen de lokale gemeenschappen.

De toename van de Buenaventura populatie wordt tot dusverre echter voornamelijk verklaard als zijnde een gevolg van het nestkasten systeem. Dit geeft natuurlijk tevens een indicatie van de schaarste aan geschikte natuurlijke nestgelegenheden...

Genetische uitwisseling

Dr. Schaefer ontdekte dat de parkieten in kleine kolonies broeden, maar vond ook vermoedens van inteelt. Daarom is er meer recent ook aandacht besteed aan het in kaart brengen van andere subpopulaties en onderzoek naar de mate van genetische uitwisseling tussen hen, alsmede aan het identificeren van eventuele genetische problemen. Dit is een samenwerkingsverband van dr. Schaefer en Cesar Garzón (van het Ecuadoraanse Museum voor

Natuurwetenschappen) die nu heeft geleid tot de planning van een ecologische corridor teneinde de toekomst voor de El Oro Parkiet veilig te stellen.

Presentatie

Dr. Schaefer zal een presentatie over de El Oro Parkiet geven op de 8e International Parrot Convention op Tenerife. Deze wordt gehouden van 22 t/m 25 september 2014. Meer informatie hierover vindt u op <http://www.loroparque-fundacion.org/congreso> <

Bleekrug grijze zebrevinken kun je op erg veel tentoonstellingen zien. Er zijn heel veel zebrafanaten die ooit met de kleur bleekrug grijs hun zebrevinkenhobby zijn begonnen. Een fraaie bleekrug zebrevink man met een lichtgrijs- en crème-bewaasd rugdek, een prima kleurscheiding in de nek en een mooi diep parelgrijs gekleurde kop is prachtig.

Ik word zebrafanaat

De bleekrug grijs

Wie wil zo'n zebrevink nu niet kweken? Als er dan ook nog goed doorgekleurde oranjebruine wangen en diep oranjebruine flanken getoond worden is de kampioen bekend. Met 93 punten op je keurbriefje smelt je weg in jouw wereld van succes. Ik moet ook nu wel weer melden dat zo'n fraaie bleekrug grijze zebrevink ook nog goede fysieke eigenschappen moet hebben. De fysieke eigenschappen zijn in een later hoofdstuk van deze reeks artikelen voorzien. Wel moet duidelijk zijn dat juist bij de bleekrug grijze kleurslag een ruim bemeten fysiek noodzaak is.

Kwekers

Er zijn kwekers die in het verleden en ook nu nog hun hele status te danken hebben aan de bleekrug grijze zebrevink. Wat te denken van namen als Bernard Hanno uit Roermond, Guido Awater uit Wijchen, Theo van Tuin uit Vlodrop en natuurlijk niet te vergeten Jan Pastoor uit het in Drenthe gelegen Steenwijks-moer. De bleekrug grijze zebrevink had er beslist anders uitgezien als deze zebrafanaten niet hun stempel op de kleurslag hadden gedrukt.

Bij de grijze en iets minder bij de bruine zebrevink heeft de zebrafanaat de mogelijkheid om eigenschappen op te stapelen. Bij de bleekrug zebrevink moet gezocht worden naar een evenwicht tussen reduceren en verdiepen van kleuren. Hier is niet alleen kennis voor nodig maar ook het zo bekende fingerspitzengefühl. Pas als je de bekwaamheid hebt om kleine nuances te herkennen en daar op een juiste manier handelend in op te treden, dan ontstaan dergelijk beestachtig fraaie bleekrug zebrevinken. In dit artikel gaan het over deze nuances. Eerst maar eens op zoek naar de herkomst van de bleekrug grijze zebrevink.

De bleekrugmutatie

Over de herkomst van de bleekrugmutatie kan ik me alleen maar voegen in de rij van schrijvers. Ik moet het verhaal overnemen dat de eerste bleekrug in 1954 in Duitsland is gekweekt. Deze bleekrug zou als vader een grijze man hebben die uit Nederland afkomstig was. De kweker van deze vogel dacht met een slechte grijspastel te maken te hebben. Vervolgens verstomt de informatie over deze zebrevink. In 1964 worden er in Zwitserland, vermoedelijk

bij de heer Bunker bleekrug zebrevinken geboren en deze legt de bleekrugmutatie ook vast. Door de heer Steiner wordt een aantal proefparingen gedaan om de wijze van vererven vast te leggen. Nog datzelfde jaar komen de eerste bleekrug zebrevinken naar Nederland.

Het zou leuk zijn als de brondocumenten die de bleekrug grijze uit Duitsland en de kweek van de heer Steiner en Bunker beschrijven nog eens gevonden worden. De ontwikkeling van de zebrevinken zou dan weer completer zijn. (Hebt u deze documenten, artikelen of weet u waar deze te vinden zijn, laat het me dan s.v.p. weten, ik zou er gelukkig mee zijn).

De eerste bleekrug zebrevinken die geboren werden, hadden volgens de verschillende schrijvers een relatief donker uiterlijk in vergelijking tot de bleekrug zebrevinken van nu.

Wat opvallende was, is dat de rugdek kleur lichter was dan van de grijze wildvorm zebrevink. Dit bracht de liefhebbers in Duitsland en Zwitserland er toe de naam "hellrucken" te gebruiken. Deze naam werd al snel vertaald in het Nederlands en

algemeen

tekst: BEREND BOSCH
foto's: A. DE BRUYN, B. BOSCH EN B. HOUBEN

ze zebra vink

› dan is de naam bleekrug al snel geboren.

Ongelukkig gekozen

In het boek "de handleiding voor de zebrafinckweker" uit 1968 dat geschreven is door Wim Beckmann wordt al aangetoond dat naam bleekrug ongelukkig gekozen is. Wim Beckmann beschrijft zijn veeronderzoek van de bleekrugmutatie. Hij komt op basis van de pigmentreductie die hij waarneemt, tot de conclusie dat het om een agaamutatie gaat. Het veeronderzoek wordt gedaan 4 jaar na de eerste kweek van de bleekrug grijze zebrafincken in Zwitserland. De naam bleekrug is echter eind zestiger jaren al zo ingeburgerd dat besloten werd dit maar zo te laten.

De vererving

De vererving van de bruinmutatie is geslachtsgebonden en recessief. Dit komt overeen met vererving van de bruinmutatie. Ook nu gaan we in dit artikel niet dieper op de geslachtsgebonden en recessieve vererving in dan dat een grijze man split kan zijn voor bleekrug. En weten we ook dat een pop nooit split kan zijn voor bleekrug. De pop is bleekrug of heeft niets met de bleekrugmutatie te maken. Wil je meer over de vereringsregels

weten dan verwijs ik je graag naar het boek "DE ZEBRAVINK" van de NZC. Meer over dit boek tref je aan op www.nederlandsezebrafinckenclub.nl. Een echte zebrafanaat heeft dit boek in zijn boekenkast staan. Jij toch ook?

Theorie

En ook nu weer moet je als toekomstige zebrafanaat je binnen dit artikel weer verdiepen in een klein stukje theorie. Een mutatie ontstaat wanneer er een gen een verandering ondergaat die erfelijk blijkt te zijn. Een gen is een drager van een erfelijke eigenschap. Een zebrafinck bezit vele duizenden verschillende genen. De genen liggen op de chromosomen. Delen van de chromosomen worden door de man in de zaadcel opgenomen. De pop neemt deze delen van de chromosomen op in de eicel. Wordt een eicel door de zaadcel bevrucht dan ontstaat een kiemcel. De kiemcel volgroeit in het ei uit tot een jonge zebrafinck welke na dertien dagen uit het ei kruipt. De bleekrugmutatie is opgetreden in een gen van het geslachtschromosoom van de zebrafinck. Nu blijkt dat het gen dat de verandering heeft ondergaan waar de bleekrugmutatie het gevolg van is niet 1 keer is veranderd maar in de loop van de tijd al zelfs 3 keer. Drie verandering met ieder een eigen

uiterlijk tot gevolg. Eerst ontstond de maskermutatie, daarna in 1964 de bleekrugmutatie en enkele jaren geleden in Italië de inomutatie. Een dergelijke opeenvolging van veranderingen noemt men een meervoudige mutatiereeks. Dit schrijft men ook wel als mm-reeks. Van bleekrug naar masker en ino wordt de werking van de mutatie steeds sterker en de kleur van de kleurslag dus steeds lichter.

De werking van de bleekrugmutatie

Voor wie de kweek van de bleekrug zebrafinck wil oppakken met als doel de nieuwe kampioen te worden, is het erg belangrijk te weten wat de bleekrugmutatie met het uiterlijk van de zebrafinck doet.

Uit de vorige artikelen in deze reeks is duidelijk dat de kleur van de zebrafinck is opgebouwd uit twee pigmenttypes. Het zwart gekleurde eumelanine en het roodbruin gekleurde phaeomelanine. De bleekrugmutatie heeft invloed op beide pigmenten. In de veervelden waar het zwarte eumelanine wordt afgezet heeft de bleekrugmutatie een beperkte invloed. Het aantal korrels zwart eumelanine neemt wel wat af. De afname van het aantal korrels noemt men een kwantitatieve reductie. Deze afname is beperkt. In de veren waar de grijze zebrafinck erg veel zwarte eumelanine korrels bezit is deze afname nauwelijks waarneembaar. Dit zijn bijvoorbeeld de oogstreep, borstband en donkere staartblokken. De kleur van deze (tekening)veervelden blijft zwart. In veervelden waar de grijze zebrafinck minder zwart melaninekorrels bezit, wordt de reductie wel zichtbaar. Zo zijn de staartpennen al lichter van kleur en ook het rugdek is veel lichter van kleur dan bij de grijze zebrafinck. Ook het aantal korrels roodbruin phaeomelanine neemt af door de bleekrugmutatie. Dus ook nu een kwantitatieve reductie. De wang- en flankkleur worden bij de bleekrug zebrafinck oranjebruin respectievelijk diep oranjebruin. Dit was bij de grijze zebrafinck diep oranjebruin en kastanjebruin. Het bruin in de kleurveervelden wordt sterker gereduceerd. Zo wordt de buik voor onze ogen zelfs wit van kleur. Een witte buik is dan ook een kenmerk van de bleekrug zebrafinck. <

usel

De

We kennen ze allemaal binnen de NBvV, van die leden die door en door vogelliefhebber zijn! Zo gedreven door hun hobby, dat ze er letterlijk en figuurlijk mee opstaan en weer mee naar bed gaan.

"Norwich-Arie"

Arie van Wijnen uit West Brabant is ook zo'n liefhebber die zo begaan is met zijn vogels. Het lijkt alsof het zijn kinderen zijn. Het mooie daarvan is dat ook het omgekeerde gezegd kan worden want de vogels van Arie zijn even begaan met hun verzorger zodat eigenlijk gesproken kan worden over een hecht gezin in de vogelkooi. Arie kent elke vogel op zijn duimpje, van binnen en van buiten. Hij weet precies wanneer alles goed is of niet, hij ziet binnen luttele seconden wanneer een van zijn gevleugelde vrienden uit conditie dreigt te raken. Exact weet hij wat hem dan te doen staat en vervolgens wordt hij door zijn vogels weer beloond met een grote dosis dankbaarheid. Door al de kennis en kunde waar Arie over beschikt blijven successen niet uit en een overvolle prijzenkast moge daar getuige van zijn.

Norwich

Echter de vriendschap en de hechte band die Arie met zijn vogels heeft geniet hogere prioriteit dan het eremetaal. Het is dan ook geen wonder dat een van zijn Norwich kanaries al snel na het uitvliegen handtam werd. Een zeer rustige vogel die direct naar Arie toe vloog wanneer hij de kooi inkwam. Even op zijn hand zitten en even samen troetelen..... wat wil je als vogelliefhebber nog meer? Naar de afdelingstentoonstelling natuurlijk en, ja hoor, de keurmeester daar pikte Arie zijn Norwich er

al snel uit als de allerbeste eigen kweek van 2012. De districttentoonstelling gaf geen enkel probleem want ook daar wachtte het kampioenschap. Vogel 2013 in Apeldoorn dan? Kwaliteit verloochent zich niet; dus kampioen. En of het nog niet genoeg was, ook op de COM wereldshow te Hasselt in 2013 werd door de vogel het allerhoogste predicaat behaald. Aldus besloot Arie zijn lievelingsdier nog één keer te showen in Apeldoorn tijdens Vogel 2014 en.... wederom werd goud gewonnen!

Teleurstelling

Of deze door en door kampioen Norwich de successen reeks niet meer heeft kunnen verwerken weten we niet, maar hard was het gelag toen de ongeslagen prijswinnaar van het ene op het andere moment kwam te overlijden tijdens de grootste vogelshow van Nederland in januari jl. Een pijnlijke ervaring en, begrijpelijk, een teleurstelling die toch even verwerkt moest worden. Wat was Arie blij met en trots op de foto's die zijn dochter van hem en zijn dierbare Norwich vriend maakte. Een echt afscheid zou er niet komen want Arie was van plan dit zeldzame exemplaar op te laten zetten, zo dat ze nog lang bij elkaar kunnen zijn. Hoe dan ook, dit artikel in *Onze Vogels* zal over tientallen jaren nog steeds herinneringen oproepen aan de mooie geschiedenis van Arie's Norwich. <

BONDSMEDEDELINGEN MEI 2014

KEURMEESTERVERENIGINGEN TROPISCHE VOGELS EN PARKIETEN

A.J.M. de Jong uit Goirle is gestopt als keurmeester m.i.v. 1 januari 2014.
F. van den Bergh uit Bergen op Zoom is gestopt als keurmeester m.i.v. 1 januari 2014.

KLEUR EN POSTUURKANARIES

Dhr. J. Wokke is nu ook bevoegd om Kleurkanaries te keuren.
Dhr. Th. Swinkels is nu ook bevoegd om Postuurkanaries te keuren.
Dhr. W. Kuizinga is nu ook bevoegd om Postuurkanaries te keuren.

ZANG

Geslaagd als keurmeester Zang is H. J. Buizer, Aletta Jacobserf 189, 3315 EC Dordrecht, tel. 06-36208353 en e-mail adres: e-buizer@hotmail.com

DISTRICT LIMBURG

Jubilaris Stef Smeets van V.V. Elsene Nieuwstadt werd gehuldigd voor zijn 50-jarig lidmaatschap, alsmede voor zijn 45-jarig keurmeesterschap.

DISTRICT ZUID-HOLLAND

Tijdens een receptie die aangeboden werd door v.v. "De Diamantvink" zijn Piet Loos en Piet van Ruiten (beiden 50 jaar lid) door de districtsvoorzitter Piet Hagenaars voorzien van de bijbehorende speld.

Tijdens de jaarvergadering jl. 10 maart van vogelvereniging, "t Sijtsje" te Nieuwveen ontving dhr. J. G. de Rooij, erelid van de vereniging, uit handen van Dhr. Munnikma de speld voor

Bijzondere Waardering van de NBvV. Na twee periodes van 17 jaar met daartussen een time out van 10 jaar, heeft hij zijn bestuurszetel definitief ter beschikking gesteld. Hij was mede oprichter van de vereniging in 1970.

DISTRICT NOORD-BRABANT OOST

Op de jaarvergadering van de vogelvereniging De Hofzangers te Veldhoven van 10 maart jl reikte de voorzitter van de NBvV Dhr. Henk van Hout aan Peer Groenen de speld voor Bijzondere Waardering uit. Peer Groenen was 25 jaar aaneengesloten bestuurslid.

DISTRICT FRIESLAND

Het oudste lid van V.V. Leeuwarderadeel, Bart Hoekstra, heeft de penning voor 50 jaar lidmaatschap van de Bond ontvangen. Door ziekte is het een jaar later dan gepland. Henk K. van der Wal, erelid van de Bond, heeft de penning op 13 maart 2014 uitgereikt.

DISTRICT DRENTHÉ

Tijdens de jaarvergadering op 8 april spelde bondsvoorzitter Henk van Hout een blij verraste Teun Lok de speld voor bijzondere waardering op voor het vele werk wat hij gedaan heeft voor de vogelvereniging Vogelweelde te Meppel. De uitreiking werd bijgewoond door de echtgenoot van Teun, kinderen, kleinkinderen en een delegatie

van het districtsbestuur van Drenthe.

DISTRICT GRONINGEN

Tijdens de jaarvergadering van 6 februari 2014, mocht de heer A.M. Kolk uit handen van districtsvoorzitter Jan Perdon de legpenning voor zijn 50 jarige lidmaatschap van de NBvV in ontvangst nemen.

Op 28 maart 2014, heeft de afdeling "De Goudvink" uit Schildwolde (S07) tijdens een gezellig samenzijn ter gelegenheid van het 55 jarig bestaan twee leden mogen onderscheiden met hun 40 jarig lidmaatschap. Helaas was een

derde lid wegens familie omstandigheden afwezig.

Dhr. Harm Klok mocht de speld voor Bijzondere Waardering van de NBvV in ontvangst nemen. De tweede voorzitter van de NBvV, Klaas Snijder, was speciaal voor deze gelegenheid afgeleid naar Froombosch, om de onderscheidingen met een gepast woord uit te reiken.

JUBILARISSEN 25 JAAR:

A.W. Hierck, afd. Dordrecht (D05); A. v.d. Made en A. de Wijs, afd. Made (M09); P. Verjans, afd. Nieuwstadt (N23); J. Boers, C. Bouwman, L. den

Braber, B. Brands en A. Pessel, afd. Kamerik (K20); P. Stigter, afd. Almere (A39);

JUBILARISSEN 40 JAAR:

T. v/d Wereld, afd. Roelofarendsveen (R14); P. Arendse, A. Keerseemaker, E. de Pagter en C. W. Stroo, afd. Oost-Souburg (S28); S. Middel, afd. Bedum (B28); W. Nuus en H. Kuper, ad. Schildwolde (S07).

JUBILARISSEN 50 JAAR:

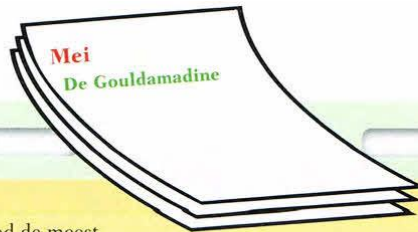
P. Loos en P. van Ruiten, afd. Roelofarendsveen (R14); J. van Driest, afd. Oost-Souburg (S28); S. Smeets, afd. Nieuwstadt (N23).

VOOR U GESPOT:

Een interessante mutatie - André van der Voorn trof in zijn tuin een tortelduif met schelpkap.

Deze mutatie kennen we wel bij sierduiven echter nog niet bij lachduiven.

Op de kalender deze maand de meest kleurrijke en één van de bekendste Australische prachtvinken. Samen met de papegaai-amadines behorend tot het geslacht *Erythrura*, een familie die als enigste binnen de astrilden wordt gekenmerkt door aanwezigheid van een blauwstructuur in de bevedering. Dit in combinatie met zwart eumelanine en geel carotenoïde levert de groene kleur op, die we verder eigenlijk alleen bij parkieten en papegaaien vinden. Vandaar de familienaam papegaai-amadines.

Voorkomen

De gouldamadine is afkomstig van noord Australië, waar (zoals u elders in dit blad heeft kunnen lezen) de wildpopulatie ernstig bedreigd is. De populatie werd een tiental jaren geleden geschat op minder dan 2.500 volwassen vogels. Door intensieve bescherming en het instellen van reservaten, maar ook door ontdekking van toch nog meer kleine geïsoleerde populaties, wordt hun aantal nu geschat op ongeveer 10.000. Dat is nog steeds een aantal waarmee de populatie als bedreigd moet worden gezien.

Doordat het een bedreigde soort is, is er kort sprake van geweest dat de gouldamadine op de Cites lijst zou worden geplaatst. Gelukkig voor ons wordt er door de kwekers over de gehele wereld prima met deze vogels gekweekt, en is het aantal in gevangenschap vele malen groter dan de wild populatie. Alleen al in Nederland worden er veel meer gekweekt dan er in het wild rond vliegen.

Uitzondering

Alle astrilden maken bolvormige nesten, al dan niet met soortspecifieke aanpassing. De gould is hierop een uitzondering, en broedt uitsluitend in boomholtes. Dat is in de vrije natuur meestal een uitgeholde of ingerotte tak van een eucalyptusboom. In zo'n holte kun je je permitteren een wat slordig nest te bouwen, en dat zien we bij goulds dan ook regelmatig. Een volgende bedreiging is de groeiende belangstelling vanuit de toeristenindustrie voor de didgeridoo, het muziek instrument van de oorspronkelijke bewoners van Australië, de

Aboriginals. Veel uitgeholde takken worden daarvoor afgezaagd, waardoor veel nestplaatsen verloren gaan. Dit wordt op veel plaatsen door het plaatsen van speciale nestkasten weer gedeeltelijk opgelost.

Kopkleuren

De gouldamadine wordt in de ornithologie een polymorfe soort genoemd. D.w.z.: hij komt in verschillende kleuren voor, en dat betreft voor de wilde vogel de verschillende kopkleuren. Er zijn vogels met zwarte koppen, met rode koppen en met licht oranje koppen. Er komt ongeveer 1 roodkop voor op 2 zwartkoppen; de oranjekop is zeldzaam. Uit kweekresultaten weten we dat dit kleurmoutanten zijn, die blijkbaar geen nadeel voor de vogels opleveren, en zich gewoon in het wild kunnen handhaven. De discussie wat de oervorm en wat de mutatie is zal ik hier niet gaan voeren. De oranjekop is wel duidelijk een recessief verervende mutatie. Naast deze verschillende kopkleuren zijn er in gevangenschap nog diverse mutaties meer opgetreden. De witborst was één van de eerste kleurafwijkingen, maar daarnaast zijn er inmiddels o.a. blauwen, cinnamons, zeegroenen, pastellen, gelen en ino's. Wanneer er meerdere mutaties optreden bij een vogelsoort komt de kleurkweek pas goed op gang. Er kunnen dan immers diverse combinaties worden gekweekt en het aantal kleurslagen neemt exponentieel toe.

Oranjekop-witborst

De hier gefotografeerde vogel is een oranjekop-witborst combinatie van een goede kwaliteit. Het rug-vleugeldekk zou misschien wat egalier groen kunnen. Goede fysieke eigenschappen zijn ook bij alle kleurslagen een eerste vereiste. Gelukkig zijn er nog veel kwekers die vooral de wildkweek en goed op kwaliteit letten. Hierdoor zijn er voldoende goede vogels beschikbaar om ook bij de vele kleurslagen goede fysieke eigenschappen te realiseren.

